

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben.

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Erkölc nélkül való erkölcsbírák.

Pécs, 1897. november 2.

Valóban lélekemelő dolog látni azt a nemes felháborodást, a mely a bécsi Reichsrathban folyó óriási küzdelem szemléletére elemi erővel tör ki a mi külön állampolgáraink és kormánypárti politikusaink kebeléből. Nemesak az esztetika és a művelt társalgó szempontjából ítélik el a németek haremodorát, sőt ez a szempont náluk inkább alárendelt jelentőségű, a fő, a mi az alkotmányos szabadság szempontjából kárhóztató ítéletüket kihívja, a parlamentarizmus romlása, mert az ilyen erőszakos haremodor megakadályozza a többség érvényesülésének parlamentáris alapelvét s egy dühöngő demagógokból álló csoport féktelenségének veti oda áldozatul a legfőbb államérdekeket.

S ebben teljesen igazuk is van. A parlamentarizmus alapelve, hogy a többség akarata érvényesüljön s aki ezt erőszakkal megakadályozza, az a parlamentarizmus ellen tör. És itt eltekintünk attól az újabbkori jelenségtől, a mely a parlamenti kormányformát éppen a vele járó többséguralom viszáltságai folytán mindenütt leszállította arról az eszményi magaslatról, a melyen az még ennek a századnak az első felében is állott és nem reflektálunk az államtudományok művelőinek amaz újabbkori törekvéseire, a melylyel a kisebbségek részére megfelelő befolyást igyekeznek biztosítani az államgépzetben. Vesszük a

parlamentarizmust mai elveivel, mert jobbal, az egyéni szabadságnak inkább megfelelővel azokat helyettesíteni még nem sikerült.

De a mikor ebből a szempontból az osztrák parlamenti viszonyokat halálos be-
tegségben sinlődőknek ítéljük, a legnagyobb hipokrita szemforgatásnak kell bélyegeznünk a mi kormánypárti sajtónknak azt az eljárását, hogy az osztrák parlamenti állapotok züllöttségével a magyar parlamenti viszonyok konszolidált voltát állítják szembe követendő mintaképül. Olyan benyomást tesz ez az emberre, mint mikor a bájait áruba bocsátó félvilági hölgy vállalkozik az erkölcsbíró szerepére a szenvedélye által az erény utjáról letéritett nő hibája fölött.

Hát csakugyan olyan nagyon makula nélkül valók a mi parlamenti viszonyaink, hogy oly nagy önézettel dobhatunk követ a parlamentarizmus ellen vétő szomszédainkra?

A hatalom kezelői nálunk a többség érvényesülésének parlamenti elvét a legféltékenyebb gonddal őrzik, de ezt csak a parlamentre szorítják, a hol a többség már készen rendelkezésükre áll; ennek a többségnek a parlamentbe való behozatalánál azonban eszük ágában sincsen ama parlamenti elv érvényesülésének szabad folyást engedni.

Mert a parlamentarizmus igazi alapelve, a melyen annak egész épülete a dolog természeténél fogva nyugszik, az, hogy a parlament hű kifejezője legyen a nemzet

akaratainak, mert a parlamenti többségnek csak az adja meg a jogos igényt az érvényesülésre, hogy a nemzet többségének akaratait képviseli. Mihelyt ennek valóságához alapos kételyek férnek, kisiklott a lábai alól az a talaj, a melyen állnia kell annak az államéleti faktornak, akinek akarata törvényt szabhat az egész nemzet részére.

Már pedig tudja azt mindenki, hogy a magyar parlamenti többség erőforrása nem a nemzeti akarat szabad érvényesülésében rejlik, hanem a kormány erőszakoskodásában, illetéktelen kedvezésben, a pénz büns felhasználásában, a választások tisztaságát biztosítani hivatott törvények lábba taposásában keresendő. A többséget nem a nemzet választja, hanem a kormány küldi a nemzet nyakára s eszközli ki megválasztását tüzzel-vassal, mindenféle praktikával, szóval ezerszerte utálatosabb és megvetendőbb eszközökkel, mint a milyennel a bécsi Reichsrath ellenzéke most küzd.

Hát a választásoknak ilyen tömeges meghamisítása nem-e sokkal inkább ássa alá a parlamentarizmus épületét, mint egy pár megválasztott képviselő rakoncátlankodása bent a parlamentben? Hogyan hivatkozhatik az ő parlamenti jogaira az a többség, mely a választók szabad akaratának elnyomásából vagy meghamisításából nyerte mandátumát?

Az osztrák parlament szabadelvű választási törvénynek szabadelvű végrehajtása

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A kinek sok szive van.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

I.

Mikor Kende főhadnagy a sokszor megírt cigarettáját elhajította, blazirt mosolylyal gyürte zsebre a lilaszínű levélkét, melyet eddig kezében szorongatott s odacsöngette a pincért.

— Egy kocsit nekem! — kiáltott eléje mágnás tempóval, míg kardját felesatolta.

Mikor a kocsi ült, odaszólt a bakra, hogy a váci-utca hájtsa, de gyorsan.

— Csigavér van a dögökben, mormogott szöke bajusza alatt, míg a harmadik egyiptomit morzsolta ujjai közt.

Egyszer csak megállt a kocsis.

Könnyedén ugrott ki belőle, míg odaadva a borraivalót, felszaladt a lépcsőn.

Az első emeletre érve, egy ajtó előtt megállt, mintha nem merne bemenni, egy fürge szobacicus éppen akkor rohant ki a szobából, mikor a főhadnagy be akart nyitni s szegényke ijedtében elsikoltotta magát, a mint szembe találta magát a főhadnaggyal.

— Itthon van a méltóságos asszony, —

kérdezte Kende, megcsipkedve a piruló leányt, miközben hagyományos bajuszát pödörte.

— Igenis, főhadnagy ur — dadogott a leány, — a méltóságos asszony várja már a főhadnagy urat, de meg a . . .

Itt elharapta a szót.

— Nos?

— A Magda kisasszony is.

Kende főhadnagy arcizma megrándult, de blazirt akart maradni.

— Mégsem szép öntől, kedves Kende, — fogadta méltóságos Bedőfalvy Adél urnő a főhadnagyot — hogy csak levélben meghívásunkra vett magának annyi fáradságot, hogy bennünket meglátogasson, a Magda egészen oda volt.

— De mamus, — pirult el Bedőfalvy Magda — ne . . .

A főhadnagy ismét pödörített egyet szöke bajuszán, azután ő is megszólalt.

— Bocsánat, méltóságos asszonyom és drága Magdám, de ugy is el akartam jönni, tudósítani önöket ama szomorú hírről, hogy . . .

— ?

— Hogy elhelyeztek.

— Elhelyezték — állt meg a lélekzet Bedőfalvyékban, — vajjon hová az istenért?

— Nem olyan messze, csak Kassára, különben kértem hat heti szabadságot és lépéseket fogok tenni visszahelyeztetésem iránt.

Bedőfalvyék nem győztek eléggé sajnálkozni a fölött, hogy Kende Bélát elhelyezték, de a főhadnagy azzal vigasztalta őket, hogy meglátogatja jegyesét minden hónapban.

Igen, mert nem szabad elfelejtenünk, hogy Bedőfalvi Bedőfalvy Magda jegyese volt Kende főhadnagynak s most tavasszal volt eljegyzésük és szüretre akarták megtartani a hétvármegyére szóló lagzit.

Egy baj volt ugyan a dologban, a mit a méltóságos Bedőfalvyné éles szeme nem került ki és az az volt, hogy Kende Béla Magdát nem szerette, vagy csak egy kicsit . . .

De kezdjük előbből.

Mint tisztihelyettes, Kende Béla Dunántultra került Pécsre. Szép szöke fiu lévén, nem egy barnaszemű angyalnak okozott szív-fájdalmakat. Huszonegyéves volt, mikor belszeretett kapitánya lányába, Kondor Lenkébe, a kit a város gyöngyének neveztek. Kende nem volt szegény. Az apjának volt Csongrád megyében néhány ezer hold földje s főhadnagynak szép apanaszt kapott. Kondor Leó megszerette a tisztihelyettest, s megengedte, hogy Lenkének udvaroljon. Meghívták zsurra, szoárakra, sőt Pestre is együtt rándultak föl szórakozni. Természetesen Kende költött s az öreg csak küldte az ezreket.

Egyszer aztán egy szép reggel Kende Béla, ki ekkor már hadnagy volt, arra ébredt

mellett kapott megbízatást a választóktól az ő akaratuknak a törvényhozásban leendő érvényesítésére s mégis olyanok vádolják a parlamentarizmus megrontásával, kik a saját parlamentjüknek már a megszületésében gyalázták meg a parlamenti elvet.

S aztán kérjük, vajjon még az ily imparlamentáris módon összetoborzott parlamentben is érvényesül-e a többség szabad akarata? Hisz a többség akaratának érvényesüléséből szükségképp következik az a parlamenti elv, hogy a kormány a többség kifolyása s a kormány egész működését a többség akarata irányítja. De hát nálunk mindez megfordítva van; itt a többség a kormány kreaturája, a melynek nincs is akarata, hanem csak a kormány intését várja, hogy aszerint cselekedjék. Lelketlen gép, mely a kormány parancsa szerint dolgozik s egyébre nem tart igényt, mint hogy jól kenjék a kerekeit.

Hát hol van ennek a többségnek az a nagy érzékenysége a parlamenti elvek sérelmei iránt, a mikor a saját állapotait veszi szemügyre? Abban a táborban senki sem ütközik meg azon, ha a választásoknál elrabolják a többség jogait s mestersegesen a kisebbségből csinálnak többséget, vagy a mikor a kormány diktálja rá az országgyűlési többségre a saját akaratát, még akkor is, a mikor ennek a többségnek más a nézete; mint ez a sajtószabadságot megölő hirhedt 16-ik §. keresztülerősztolásánál is történt, amelyet a többség is édesörömmel dobott volna sutba, ha a kormány engedte volna.

Ne forgassák tehát nagy szenteskedve a szemeiket az osztrák parlamentarizmus romlása fölött azok, akik idehaza már réggen megölték a tiszta, az egészséges parlamentarizmust; mert könnyen ellenük fordulhat a rud s akkor majd szomoruan kell meggyőződnie annak a közmondásnak az igaz voltáról, hogy ne dobálódzzék kövel, akinek üvegéből van a háza.

fel, hogy Kondor Lenkét megkérte Dobozi György, századának főhadnagya.

Gondolható, hogy a vége párbaj lett s az eredmény két seb volt, melyeket úgy osztottak meg egymás közt, hogy Kende Béla karjára, Dobozi meg a vállára kapott.

De Kende még sem érte el célját. Kondor Lenkéből mégis csak Dobozi Györgyné lett.

Kende hadnagy el volt keseredve, felkérdezett Pestre, dözölni kezdett, elvert vagy ötvenezer forintot és . . . Lenkével levelezett.

Lenke szerette a hadnagyot, férjét is öregnek tartotta magához, a mennyiben harmincöt év állt a tizenhét mellett, de Kende még akkor nem volt abban a helyzetben, hogy megnősüljön s így a bajon segíteni nem lehetett.

S most, mikor Kende Béla megkérte Bedőfalvy Magdát, nem annyira a szeretet ösztönözte őt e házasságra, hanem könnyelmű életével akart szakítani, pedig érzett valami gyanusat a szívében, érezte, hogy Lenkét szereti, de azt is érezte, hogy Bedőfalvy Magdával is boldog lesz.

Meg kell azonban vallani, hogy nagy huncut volt. Doboziék Kassára lettek helyezve s Kende azon volt, hogy ő is Kassára menjen, meg akarta próbálni a szívét, hogy szereti-e még Lenkét úgy, mint hat év előtt. Kész volt

* Városi krónika Mohácson.

Mohács város képviselő testülete Jagics József képviselő indítványára már két évvel ezelőtt bizottságot küldött ki városi évkönyv (krónika) létesítése tárgyában szabályrendelet tervezet készítése végett. Ez a bizottság azonban azóta soha sem lett összehívva. Most, mint értesülünk, Jagics maga dolgozott ki egy tervezetet s beterjesztette a városi előjárásnak további ellátás végett, s így kilátás van, hogy a városi krónika vezetése már 1898. évi január 1-én meg fog kezdetni. Az évkönyv vezetés célja mindazon alkotások, események és cselekményeknek időrend szerint, tárgyilagossá és hű az utókor és a történelem részére megőrkítése, melyek a városra és közönségére egyházi, politikai, társadalmi, közigazgatási, közgazdasági, kulturális stb. tekintetben fontossággal bírnak. A beterjesztett szabályrendelet tervezet szerint a folyó események előtt bevezeteskép a krónikába iktatandó lenne maga a szabályrendelet és a város az a határozata, melylyel a krónikát létesítette. Ezt követné a város eddigi történetének a rendelkezésre álló adatok és források alapján rövid leírása, s csak azután az 1898. évi január 1-től kezdődő bejegyzések. — A tervezet részletes utasítást foglal magában az évkönyv vezetését és hűségének ellenőrzését illetőleg. Krónikásnak Fölker József mohácsi városi pénztárnok van kiszemelve. Városi évkönyv létesítésére alkalmul szolgált Mohács város rohamos haladása, melynek megőrkítése idők múltán nagyon becses adatokat lenne hivatva szolgáltatni a történetírónak, s felhívjuk erre Pécs városának, Baranyavármegye törvényhatóságának, vármegyének nevezetesebb községei és testületeinek Mohács város ebbeli kezdeményezésének fontosságára s kövessék a jó példát. Okulhattunk Baranyavármegye monografiájának megírásánál, mennyi nehézséggel jár az e célra szükséges adatok felkutatása, egybeállítás és hitelességük megállapítása. A jövőre nézve a vezetendő évkönyvek biztos adatokat nyujtanának.

* Rendezett tanács Mohácson.

Mohács város polgárai tegnap tartották meg rendezett tanács létesítése tárgyában nagyjelentőségű értekezletüket. Mintegy 300-an gyűltek össze a mohácsi iparos kör nagy termében. Részt vettek abban az összes ügyvédek, kereskedők, iparosok s szép számmal a földműves gazdák is. Erdődy Gyula, az iparos kör elnöke, nyitotta meg lendületes beszéddel az értekezletet, visszapillantást vetvén a város félszázados multjára s jelen fejlődésére, mely elkerülhetetlenné teszi a mai községi rendszeren

arra is, hogy Dobozi ismételtlen kihívja, de most egyiknek veszni kellett volna. Másrésztől, ha eszébe jutott Magda kedves babaarca, ha arra gondolt, hogy Bedőfalvy Magdából is szép jukker menyecske lesz, a ki azon köröknek, melyekbe őt vonni szándékában volt, központja lesz, gyémántja a gyűrűnek: akkor habozni kezdett. Ezért kért szabadságot, Kassára akart menni.

Mikor elvált Bedőfalvy Magdától, megcsókolta a kezét, azt a kezét, melyet megkért ugyan, de maga sem tudta, hogy szereti-e vagy sem.

Ilyen volt a mi főhadnagyunk: várkonyi Kende Béla.

II.

Két év mult el azóta.

Bedőfalvy Magda Kende Béláné lett és Kondor Lenke ki volt törölve a főhadnagy szívéből. Magda azonban nem volt boldog. Válni akart minden áron. Az ok egy rózsaszínű kis levélkében rejlett, melyet Magda férje kabátjában talált. A levél különben ez volt:

»Drága Béla!

Megismerkedésünk óta alig volt alkalmam Önnel találkozni s bár az az egy találkozás, a mi mégis volt, olyan kellemes volt rám nézve, hogy azt el nem fogom felejteni soha. Holnap látogassa meg

Rózsiját.

való változtatást. Felhívta aztán a jelenlevőket, hogy válaszsának maguknak elnököt s jegyzőt a tanácskozás vezetésére.

Az értekezlet egyhangulag elnökül Jagics József orsz. képviselőt, jegyzőül dr. Andrics Tivadar ügyvédet választotta. Jagics József elfoglalván az elnöki széket, meleg hangon üdvözölte a városnak egybegyűlt hazafias polgárait. Az eszme, ugymond, melynek megbeszélésére az iparos kör elnöke az értekezlet összehívása által alkalmat szolgáltatott, nem új, nem mai keletű. Foglalkoztatja ez a városnak a haladó korral lépést tartani óhajító polgárait évtized óta; mert mindenki érzi s belátja, hogy a mai nagyközségi szervezetben, mint város, a közélet terén közigazgatási, közgazdasági és kulturális érdekeink tekintetében érvényesülni, hivatásunkat megvalósítani nem vagyunk képesek. Míg népünk minden rétegében, rend, rang, társadalmi állásra és foglalkozásra való tekintet nélkül példát ritkító örvendétes tevékenységet, szorgalmat és haladást tapasztalunk addig közéletünk terén pangás, elparlagosodás állott be az egész vonalon, s dacára a nagy áldozatoknak, a melyeket népünk a legutóbbi évtizedben a közélet terén hozott, semmiféle irányban fellendülni nem vagyunk képesek. Ennek okát szóló megfelelő erkölcsi vezetés hiányában s a nagyközségi rendszerben látja. Ha városunk élén képzett, hivatása magaslatán álló polgármester és tanács állana, mely eszméket teremt, s megvalósít, szóló meg van győződve, hogy évek múltán a város kedvező fekvésénél, közlekedési viszonyainál és népességénél fogva az első vidéki városok sorába emelkedhetnék. Távol van tőle, hogy ezzel szemrehányást akarjon tenni a város akár jelenlegi, akár mult előljáróinak. Ellenkezőleg elismeri, hogy ők a maguk részéről a tőlük telhető mindig megtették; de a haladó kor fokozottabb követelményeinek még sem felelhetek meg; mert hatáskörük törvényről fogva korlátolt, s mert nélkülözték azt a készséget, mely a város vezetésére immár elengedhetetlen. — Kétségtelen, ugymond, hogy rendezett tanács létesítése pótdoemelésel fogna járnai, de az a 10% pótdoemelés meg fogja hozni az erkölcsi eredményt, melyet közigazgatási, kulturális és közgazdasági téren ma oly nehezen nélkülözhetünk. Végre indítványozza, hogy mondja ki az értekezlet, miként:

Örömmel üdvözli a rendezett tanácslétesítésének napirendre hozott eszméjét, —

mozgalmat indít legszelesebb körben az eszme megvalósítása végett, —

50 tagu szűkebb bizottságot választ, mely-

Magda mikor ezt a levelet elolvasta, azt érezte, hogy minden csepp vér a szívéhez tódul. Kelet nem volt a levélen, nem tudhatta tehát, hogy a találka már megvolt-e, vagy csak ezután kell megtörténnie.

Gyorsan határozott. Magához vette a levelet, gondosan bezárta irómappájába s azután úgy tett, mintha mi sem történt volna, remélte, hogy férje arcán majd meglátja a boszuságot, hogy a rózsaszínű levél elveszett. Kende főhadnagy arca azonban a régi blazirt arc volt, a ki e szavakkal fordult nejehez:

— Édesem, Pestre megyek, hivatalos dolgaim vannak, ne nyugtalanodjék miattam.

— Ne menjen Béla, — szorult a szíve Magdának, a ki nagyon szerette Bétát, — ne menjen.

— De nekem mennem kell! — támadt Kende nejeire, — hivatalos kiküldetésem van.

— Jól van! — kiáltá elszántan Magda — én is megyek!

— Nem jön!

— Nem önnel megyek, de haza megyek és nem jövök többé vissza.

Kende nem felelt rá semmit, hanem becsapta az ajtót és füttyörészve szaladt le az emeletről.

Másnap már Pesten volt s ugyanabban a kávéházban fujta piccolo mellett a füstkarikákat, mint néhány év előtt.

nek feladata lenne a szükséges előkészületek megtétele, pótdobemelés mérvének megállapítása, —

ha a bizottság munkálataival elkészül, az értekezlet ismét összehívandó.

Szünni nem akaró éljenzés követte az elnök beszédét és indítványát. Majd hozzászóltak pártolva az indítványt Margitai Péter, dr. Löwi Jakab, Toldy József s Halom Vince ref. lelkész.

Ezután megválasztották, Jagics József elnök élén, az 50 tagu szűkebb bizottságot azzal az utasítással, hogy eljárásáról még november hó folyamán a nagy értekezletnek tegyen jelentést.

Házfelavató ünnepség.

A pécsi kereskedő ifjak kaszinója *szombat*on este tartotta meg házfelavató ünnepségét, melyen a kör tagjain kívül közéletünk nevesebb férfiai és a pécsi kereskedővilág matadorai vettek részt.

A »saját ház« valóságos exotikus pompát öltött ez alkalomra, a játszó termekből étkezővé és társalgó szalonná átalakított termek délszaki növényektől pazarul ellepve pompáztak, nehéz szmirna szőnyegek süppedtek a belépő lába alatt, de mindezt a dísz és külső pompát nagyban fölülmulva kereskedő ifjuságunk lekötelező figyelme, melylyel a kör minden vendégét fogadta.

A nagy **E** betű alakjában dúsan fölterített asztalokat, melyek görnyedeztek a nagyszámu s sok-sok változatu boros palackok s girandolok terhe alatt, mintegy 200-an ülték körül. A kör vendégeiül látta ez alkalommal a következőket: *Majorossy Imre* polgármestert, *Tróber Aladár* dr. városi főjegyzőt, *Engel Mihályt*, a kaszinó elnökét, *Ullmann M. Károly* kamarai alelnököt, *Zárai Károly* dr. titkárt, *Lechner Antal* takarékpénztári vezérigazgatót, *Kammerer Ferenc* igazgatót, *Schappinger Gusztáv* bankárt, *Löwy Lipót* drt, *Wiesner Rajmár* bányaigazgatót, *Reeh György* alkapitányt, *Eizer Jánost*, *Kaufer Mór* drt, *Schwabach Zsigmond*, *Jusztus Miksa*, *Tauszig Zsigmond*, *Oblath Adolf* és *Löwy Adolf* borkereskedőket, *Reinfeld Imre*, *Tauszig Ármin*, *Böhm Gyula*, *Naschitz Adolf*, *Deutsch Ádám*, kereskedőket, *Hirschfeld Samu* sörfőzőt, *Strausz Adolf* cukorgyárost, *Eisner Dóci* vállalkozót, *Kindl József* segélyegyleti igazgatót, *Paunz Lipót* dr. és *Blau Adolf* drt, *Kondor Béla* kereskedelmi iskolai igazgatót, *Trebitscher*

És csodálatos. A régi jelenet ismétlődött. Egy hordár jelent meg egy lilaszínű levéllel. Kende főhadnagy megismerte Magda irását. Elsápadt. Tehát Magda fenyegetését beváltotta volna és tényleg eltávozott hazulról? De honnan tudta, hogy éppen ő itt van? A bábész-kodó hordárnak izgatottan odakiáltotta, hogy egy fél óra múlva jöjjön vissza.

Mikor az elment, reszkető kezekkel nyitotta fel a boritékot. Azt gondolta, hogy almodik, mikor látta, hogy a boritékban nem volt Magda kezevonása sem, hanem igenis a rózsaszínű levél.

Megértett mindent. Magda megtalálta Rózi levelét és most ezért feljött Pestre az anyjához.

Mit tegyen? Ez volt a kérdés. Milyen képpel menjen annak a nőnek a házába, a kinek a lányát megcsalta, hitvesi hűségét megszegte.

Dühösen kezdett dobolni az asztalon és gondolatait üzte. Órájára nézett. Tíz perc múlva kellett a hordárnak jönni. Sietnie kellett.

Odakiáltott a pincérnek papírt és írókészletért. Ezután cigarettafüst mellett mosolyogva írta meg levelét.

S önök, hölgyeim, mit gondolnak, hogy mi lett ennek a vége?

Semmi különös. Kende főhadnagy ajtaján másnap délben valaki kopogtatott. Felesége volt.

Dani ecetgyárost, *Deutsch Antal* dr. és *Kelemen Mózes* dr. ügyvédek, *Fürst Lipót* szálitót és a helyi sajtó tagjait.

A cigány ráhuzta a Rákócyt s kezdődött a bankett, mely a legváltozatosabb ételekből volt összeállítva s oly pompás kiszolgálásban, a minőt más banketten hiába keresnénk.

A pecsenyénél a kaszinó elnöke *Engel Mihály* emelkedett föl s szép beszédben felköszöntötte a kör vendégeit, utána *Justus Miksa* a királyra mondott felköszöntőt. *Majorossy* polgármester mesterileg szép beszédet mondott s kívánja, hogy most már ez a kör, melyet a betegségyezés kötelezettsége alól a kormány fölszabadított, a kulturának szentelje életét s ennek folytán ez az új otthonuk virágozzék. *Günsberger József*, a kör titkára, választékos nyelvezettel a polgármestert köszöntötte föl, *Nagy Sándor* a kör tagjai nevében a kamara jelenlevő képviselőit és távollévő tagjait éltette. *Ullmann M. Károly* az összetartásra mondott emelkedett szellemű beszédet, *Blau* dr. az alapító tagokra, *Zárai* dr. humoros beszédben a kaszinóra, *Kovács István* a sajtóra s jelenlevő két képviselőjére üritették poharaikat. *Várady Ferenc* ripsz-tirozott humorosan *Kovács* jó kívánságaira, ami szólásra készítette a másik hírlapíró, *Ballier Sándort*, aki érdekes quodlibetszerű tószban éltette a hazafias kereskedelmet; *Tausz Gyula* a kereskedelem magyarságát, *Eizer János* ugyanakkor erkölcsösségét és becsületességét hangsúlyozták.

Derült hangulatban mintegy éjfélig maradt együtt a társaság, s mintha csak összebeszéltek volna, újra találkoztak a megnyitóját élvező »Pannonia« kávéházban, amelyet szinülig töltének meg a kör tagjai és vendégei s *Farkas* nótái mellett olyan igazi magyaros mulatságot rögtönöztek, mely méltó befejezése volt a szép ünnepségnek, amire a legveteránabb kereskedőnk is azt mondotta: Régen mulattam ilyen jól!

Hirek.

Pécs, 1897 november 2.

A Peleskei Nótárius Pest-Budán.

Két nimet grófról beszél a Gazsi ecsém a Kinemató graf-ról, meg a Fono-graf-ról. Azt mondá, hogy hát nézzük meg, de én nem menék az lépre. A grófokkal torkig vagyok. A multkor is megjártam a telefonnyal, most meg két nimetet látogassak meg. Node — mon-

Mikor benyitott s maga előtt látta férjét, odafutott hozzá, átölelte a nyakát és zokogva rebegé:

— Hát, Béla mégis igaz, hogy nem csal-tál meg?

Kende Béla megfordult, átölelte a nejét s a fülébe súgta, hogy igen.

Festett világ! Romlott emberek! Szegény rózsaszínű levél, odabent a főhadnagy tárcájában csaknem elkiáltotta magát, hogy én vagyok a — második.

III.

Öt évvel megint odább vagyunk. A Bedőfalvyak ősi kastélya ma üdvözölte vendégeit. Szegény Bedőfalvynét a családi sirboltba tették, a másik Bedőfalvy, Bedőfalvy öcsce, szintén nyugalomra tért. A háromszázados család utolsó sarja Kende Béláné volt, a szegény, beteges asszony.

A tavaly télen meghütötte magát a bálon s azóta mindig beteg. Azt gondolta, hogy jót fog tenni, ha családi örökségébe ül, a Bedőfalvyéknak ősi kastélyába.

S a mi főhadnagyunk azóta kapitány lett és a mi a legérdekesebb, megszerette a nejét. Igen, most szerette. S mikor látta, hogy a nyiló rózsza hervadni készül, mikor ez a nő, kinek annyit vétett, napról-napra halaványabb, betegesbb lesz, kinezta a lelkiismerete.

dok — nem alázom meg magamat. Így hát elmentünk a színházba. Egy talian játszott, nem értettem belőle egy kukacot se. Pedig azt mondták, hogy »Bánk-Bán«-t játszotta. Láttam fényes öltözetjirű, hogy magyar volna, de mikor nem beszélt magyarul. Szépen jártunk, mondotta Bacur Gazsi, de mikor gyilkolni akart s én megakadályozni szerettem volna, hogy közbe lépek az szinpadra, Gazsi ecsém kicipelt a komédiából. Kár, azóta megölte azt a cifra asszonyt, meg talán a másikat is, hisz már akkor keservesen sirt.

Elmenék vala azok után a morfeumba. Itt meg — hogy az istennyila sütögesse meg a hátuk közepét — úgy ugráltak, mint mikor Peleskén megkergül a birka, meg a kecske. Aztán dróton ugrált egy frajla, kecses lábikrája, meg combája volt, kár, hogy olyan boldog egy szál dróton ugrál, Hát nem jobb a pódimentumon kalamájkázni? Szerettem volna odakajátani, hogy szálljon le, mert leesik, de már akkor, mintha tudta volna, leugrott és meghajította magát.

Aztán amit láték vala, az ördögi kísértés volt. Előlépett egy erős, vállas ember, mint a Ruenházi Miska Peleskén, s a vállára állított egy fiatal gyermeket, aztán az fejfel leugrott és akár csak a macska talpra ugrott; aztán egy másik gyerek a vállas, nagy szál ember tenyerére lépett és ez úgy dobálta, mint valami pöhölyt. Már ez boszorkányság vallom, hogy ez nem emberi dolog. Az kacsiás frajlak gyüttek azután, valamit dudoráztak, nem értettem ugyan, de olyan piros arcuk volt, hogy felkiáltak: »Hé frajlak, hát itt volnék én is, adjanak egy csókot!«

Megharagudtak ám nagyon rám — nem a frajlak — hanem az a sok csunya bábész-nép. Elkezdtek piszszegni és mindenki rám nézett. »Ugye irigylitek, ti is szeretnétek azoktól a takaros fehér cselédektől egy zamatos pusztit.«

Ekkor aztán valami vasas nimet formájú és potáju liberiás ember jött felem és nagy-képuen mondá: »Bátyám, itt ne beszéljen hangosan, mer kivezetem!« — Mán mint engem, pattantam föl, fékom adta, lánchordta nimetje, most mindjárt elkotródj mert . . . nem mondhattam tovább, mert Bacur Gazsi ecsém galléron kapott és kicipelt a morfeumból. No de ide se teszem többé a lábamat, vallom.

Végül, hogy éjszakai nyugalomra térjek, keresni kezdünk vala egy szállodát. De hát nem találtunk kedvünkre valót s ekkor jutott vala Gazsi ecsémnek eszébe, hogy olva-

Ugy fájt a lelke. Szerette volna megvallani Magdának, a mi a szivét nyomja, megszerette volna gyónni bűneit, de félt, hogy ezzel elriasztja Magdát magától.

Egész nap otthon ült a feleségénél. Csak néha ment ki lovagolni, akkor is olyan szótalan volt, akkor is csak testileg volt az, a lelke, a gondolata feleségénél volt,

Eljött az ősz s mikor a madár utra kelt, Bedőfalvy Magdát kiterítették. Megfordíták a Bendőfalvy család ősi cimerét.

Kende Béla azt gondolta, hogy megőrül. Azt vélte, hogy Magda szellemét látja, a ki biróként emeli fel kezét ellene azért a bűnért, a mit elkövetett.

Az ismerősök azt mondták, hogy Kende Béla megőrült, napestig járt-kelt a kastély parkjában. Társai hívták, menjen velök mulatni, szórakozni, de nem tudták semire sem rávenni.

Egyszer aztán nagyot változott. Eladta a kastélyt s az egész birtokot s ezreivel feljött Pestre. El is verte. A vége felé adósságot csinált. Néhányan mondták, hogy beleszeretett egy színésznőbe, az azonban ott hagyta s ebbeli bánatában föbe lötte magát.

Igy pusztult el Kende Béla, a szalónok hőse, a kinek sok szive volt, de egy sem volt igaz.

Czettler Rezső.

sott egy új vendéglőről, mely nevezetik *«Hotel-Medárd»*-nak.

Ez új, ergo jó. Hanem hiába kerestük vala egész éjszaka, nem találtunk rá; denikve egy régibe kellett szállnom.

No, még így se csapott be Gazsi ecsém, vallom, sőt hiteles aláírással is bizonyítom.

Nagyzajtai Zajtay István.

m. p.

Napirend 1397. november 3-án.

Naptár: szerda, november 3. — Róm kath.: Pirmin. — Prot.: Pirmin. — Görög-kei, (okt 22.) Aberc. — Zsidó: Marcheswan 8. — Nap két 6 óra 33 perckor; nyugszik 4 óra 21 perckor. — Hold két 1 óra 46 perckor délután; nyugszik éjfélután 1 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 3 Celsius fok meleg; légnyomás 752. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzései szerint változás nem várható.

Színház: »Becstelének«, dráma 3 felvonásban.

— **(Az új pécsi püspök.)** Innenonnan két éve lesz, hogy *Dulánszky Nándor* pécsi püspök meghalt s azóta üresen állt a pécsi püspöki szék. Az elhalt püspök utódjául *Fraknoi Vilmost*, *Fehér Ipolyt* és még többeket emlegettek s most, hogy az új pécsi püspök kinevezése megtörtént: meglepetésszámba megy ez, mert még kombinációban sem volt soha a kinevezett új püspök. A király *Hettyey Sámuel* kanonokot, az esztergomi hercegprimási iroda igazgatóját nevezte ki pécsi püspökké. Ezzel a kinevezéssel a pécsi püspöki szék betöltésének kérdése az érdekelt köröket bizonyára kielégítő megoldást nyert. *Hettyey* eddigi állásaiban teljes mértékben megnyerte felebbvalói becsülését és barátságát s kartársai, valamint alárendeltjei szeretetét. Igazi valóságosság, lelkes hazaszeretlet, a viszonyok és körülmények bölcs mérlegelése az új pécsi püspök jellemének kidomborodó vonásai. Az új püspök életének eddigi lefolyásáról a következőket közöljük: *Hettyey Sámuel* 1843. szeptember 13-án Hetyén, Vasvármegyében született. A gimnáziumot Sopronban és Nagyszombaton, a teológiát pedig kitűnő eredménnyel Esztergomban végezte. 1870 augusztus 2-án szentelték fel pappá. Egy ideig Esztergomban lelkészkedett. Kiváló tulajdonságai felkeltették *Simor hercegprimás* figyelmét, aki a nagyszombati érseki főgimnáziumhoz tanárrá és hitszónokká nevezte ki. Ebben az állásban bő alkalma nyílt jeles pedagógiai képességeinek érvényesítésére; lelkiismeretes és szakmájában minden tekintetben jeles tanárnak bizonyult, aki tanítványaiiban a tantárgy iránt lelkesedést tudott kelteni. A hercegprimás 1874-ben az esztergomi szemináriumhoz tanárrá, tanulmányi felügyelővé nevezte ki. Itt is megnyerte hallgatói szeretetét és becsülését. Kivált a paedagogia terén ért el szép sikereket; volt tanítványai közül kerültek ki a legderekabb tanítók. 1885-ben a bécsi Pazmaneumhoz került, ahol nyolc éven át vezette a papnevelést. *Vaszary Kolos* biboros hercegprimás 1893-ban az esztergomi érseki iroda igazgatójává nevezte ki s *Hettyey* ebben az állásban is számtalan bizonyosságát adta emberszeretetének és teljes megbízhatóságának. Noha 1894-ben kanonokká nevezték ki s 1896-ban címzetes apát lett, a mai napig megmaradt állásában. Az újonnan kinevezett pécsi püspök praeconizációja, ami tudvalevőleg megelőzi a fölszentelést, egyházi szabályok értelmében csakis a legközelebb eső kántorbőjtnapok egyikén mehet végbe s mivel ilyen legközelebb csak f. évi december hóban lesz, *Hettyey* püspök praeconizációja is csak ekkor mehet végbe, amit követni fog a fölszentelés aktausa, amely minden valószínűség szerint Esztergomban fog végbemenni. Tehát az új püspök, mint már fölszentelt püspök a legkedvezőbb körülmények között jövő évi januárban tarthatja meg installációját Pécsen. *Hettyey* püspöknek több volt tanítványa van a pécsi egyházmegyében, akiknek a bécsi Pazmaneumban spiritualisok volt. Pécsen *Igaz Béla* dr. és *Vörös Nándor*, meg *Fent Ferenc* dr.

voltak a tanítványai. Az új püspök kinevezése a tegnapi hivatalos lapban jelent meg; szól pedig a következőleg: Vallás- és közoktatásügyi magyar miniszterem előterjesztésére *Hettyey Sámuel* déghi címzetes apátot, Esztergom főegyházmegyei kanonokot és a primás-érseki iroda igazgatóját, pécsi püspökké kinevezem.

Kelt Budapesten, 1897. évi október hó 28-án.

Ferenc József, s. k.

Wlassics Gyula s. k.

— **(Zeneestély a Nemzeti kaszinóban.)** Az eddigi szokás és gyakorlattól eltérőleg a pécsi Nemzeti kaszinó már nemcsak nyáron rendez tagjai részére estélyeket, hanem dr. *Krasznay Jenő* igazgatónak az a terve, hogy ezeket a télen is állandósítsa. A mily szép a terv, éppoly kedves lesz az eredmény. Már a szombat este mintegy bemutatoul és bevezetékép rendezett, aránylag nagyon sikerült zeneestély jelezte azt a fényes képet, melyet az ekkép rendezett multságok mutatni fognak. Igazi kis házi bál nemcsak jellegét tekintve — hisz a kaszinó tagjai egy családot képeznek — de fesztelenség tekintetében is és bizonyára jól esik majd öregeinknek, ifjainknak egyaránt még a farsangban is a sok etiquette-multság közt mintegy pihe-nőül ellátogatni a Nemzeti kaszinó zeneestélyeire, hol még a színház után is elkölthetik a vacsorát, theat, kedves társaságban, mialatt asztalaik körül és azok között az ifjuság enyelve, mulatozva járja a táncot. Most is *Rác Gusztó* muzsikája mellett mullott el az idő úgy 11 óráig, mikor azok a fiatalok letárgyalva már a napirenden levő kérdéseket, felállottak a tánchoz, a gardes-desdamok egy asztal körül ülve elbeszélgettek, az urak pedig szivar füstölése közben élvezték e nem mindennapi látványt. Tudósítónk ott látta a hölgyek között a következőket: *Dr. Bodó Aladárné*, *Brodszky Lajosné* (Barcs), *Eizer Jánosné*, *Fekete Mihályné*, *Dr. Jobszt Lászlóné*, *Koszits Ákosné*, *Kovácsfy Kálmánné*, *Klein Istvánné*, *dr. Krasznay Miklósné*, *Kölgýessy Kálmánné* (Lengyeltóti), *Luiszer Viktorné*, *Máté Ödönné*, *Notter Jenőné*, *Opris Péterné*, *Pilch Antalné*, *Radocsay Sándorné*, *dr. Stein Henrikné*, *Székényessy Ferencné*, *Szinkovich Károlyné* (Mohács), *Tallián Zsigmondné*, *ugy Eizer Ilona*, *Fekete Irma*, *Hamza Aranka*, *Kovácsffy Mimi*, *Luiszer Margit*, *Máté nővérek*, *Nagy Klemi*, *Opris nővérek*, *Pilch Böske*, *Radocsay nővérek*, *Rihmer Margit* (Sásd), *Tallián Imike*.

— **(Halottak napja.)** A mai napon, melyet a halottak emlékének szentel a katolikus egyház, templomainkban gyászmiséket tartottak a halottak lelkiüdvéért és szomorú, borongós volt az idő is, ezzel akarván jelezni a mai napot, mely a holtak emlékének van hagyva. Tegnap este, halottak estéjén, fényárban úsztak a temetők, melyekben egész nap sürt-forrt a nép s vitték ki a sirokra a koszoruk és virágok tömegét. Este hat órakor egymásután szólaltak meg a templomok tornyaiiban a harangok és hét óráig zúgva-búgva hirdették a halottak emlékét. Azután pedig lassankint kialudtak a lobogó kegyeletlángok a sirokon, hazatakarodott a nép és csendes, némán a holtak hazája!

— **(Házasság.)** *Bolyárits Szvetozár*, véméndi g. kel. lelkész leányai *Irén*, és *Mariska* egybekeltek *Farmady Flóris*, illetve *Balla Kálmán*, vasuti tisztekkel. Az esketést *Krézits Firmilian*, lipódi g. kel. lelkész végezte, Vémenen.

— **(Új plébánosok.)** A lovászhetényi plébániára a kegyuraságot képviselő kultuszminiszter *Kovács József*, baari plébánost terjesztette elő az egyházmegyei hatóságnak kinevezés végett. — *Sumonyi plébánossá Csurda Béla*, ki a pécsi székesegyháznál a succentori állást töltötte be, neveztetett ki. — Végül *ozorai plébánossá Pintér Karoly* neveztetett ki.

— **(Halálozás.)** *Fekete József*, a fővárosi *Fekete-féle* gimnázium igazgatótulaj-

donosa, hosszas szenvedés után meghalt a somogy megyei *Bogláron*. *Fekete József* a magyar tanügyi érdekekért harcolók közt az első sorban állott. Munkássága zajtalan volt, a feltűnést sohasem kereste, de igaz érdemei azért megtalálták az elismerést. Végrendeletében birtokai nagy részét a boglári iskolának hagyományozta.

— **(Katonák esküje.)** Tegnap folyt le a katonák esküje a budai-városi vásártéren. *Magenheim József*, plebános mondta az ünnepies misét, mely után magyar és német nyelven beszédet intézett a katonákhoz, elmondván előttük az esküt, melyet horvát nyelven *Jamnicky* százados ismételt. A 44-ik gyalogezred két zászlóaljja, zászló alatt s a katonazenekar kíséretében rukkolt ki az ünnepélyre, a 19-ik honvédegyezred is 2 zászlóaljjal volt képviselve, az 52-ik gyalogezred és a honvédhuszárok pedig egy-egy zászlóaljjal rukkoltak ki. Az eskületétel után a csapatok — a zenekar zenéje mellett — elvonultak *Zurna Károly* tábornok és a törzstiszti kar előtt.

— **(Hivatalvizsgálat.)** *Blaskovich István*, a pécsi kir. ítélőtábla elnöke, *Hamza Géza*, elnöki titkár kíséretében három napon át hivatalvizsgálatot tartott a szegzárdi kir. törvényszéknél. Szegzárdról Mohácsra ment az elnök a mohácsi járásbiróság megvizsgálására s onnan szombaton tért haza.

— **(Kinevezés.)** Az igazságügyminiszter *Kecskés Mihályt* a sásdi kir. járásbirósághoz irnokká nevezte ki.

— **(Pótvásár.)** A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy a Baranya vármegye területéhez tartozó *Laskó* községben az október 4-ére esett, de elmaradt országos vásár helyett, november 8-án pótvásár tartassék.

— **(Áthelyezés.)** *Vékey Oszkár*, lengyeltóti kir. járásbirósági aljegyző a tamásii járásbirósághoz helyeztetett át.

— **(Kigolyózott kaszinói tag.)** Lapunk egyik mult heti számában említettük, hogy a szegzárdi kaszinónak viharos választmányi ülése volt, melyen az egyik tag súlyos vádakat emelt *Geiger Gyula* szegzárdi ügyvéd, a Szegzárd és Vidéke felelős szerkesztője és kaszinói tag ellen. Egy másik választmányi tag ebből kifolyólag a szerkesztő kigolyozását indítványozta. A választmány egy háromtagu bizottságot küldött ki, hogy sürgősen küldjék meg *Geigernek* a vádpontokat és hívják föl az ügy tisztázására. *Geiger Gyula* ellen ugyanis azt a vádat emelték, hogy a Tolna vármegye monografiája című munkára előfizetési pénzeket szedett föl, de a művet nem adta ki; továbbá, hogy többször visszatartott a feleltől jogtalanul pénzeket és végül, hogy *Erdős Gábor* báttaszéki jegyző egy alkalommal — állítólag — megsértette és tőle lovagias uton nem vett elégtételt. *Geiger* ezekre a pontokra terjedelmesen reflektált és igyekezett az ellene fölhozottakat megcáfolni. A szegzárdi kaszinó választmánya újból foglalkozván ezzel a kényes ügygyel, közel három órai vita után 13 szóval 12 ellenében *Geigert* a kaszinóból kigolyózta. Az ügy ilyen elintézése — mint tudósítónk írja — városszerte nagy meglepetést keltett. A kigolyózott ügyvéd és lapszerkesztő a választmány határozatát a közgyűléshez megfölebbezte.

— **(Gondatlanságból okozott tűz.)** *Werner Balint*, meződi lakos, konyhájában zsirt sütött a napokban *Tóth József*. Nem vigyázott azonban a tűzhelyre, melyről egy szikra pattant fel a konyha feletti nyitott padlásra és ott tüzet támasztott. Mikor a veszedelmet észrevették, már késő volt. A tűz rohamosan terjedt s csakhamar lángba borította a házat s abban egy csomó gabona is bennégett. A tűz átterjedt *Hómann Jakab* szomszédos istállójára is és azt is elpusztította. A kár vagy kétszáz forintot tesz ki s a szerencsétlenséghez járul, hogy a leégett épületek nem voltak biztosítva. A vizsgálatot megindították a gondatlanságból okozott tűz ügyében.

— **(Anyakönyvi állások szervezése.)** A belügyminiszter értesítette Tolna vármegye közigazgatási bizottságát, hogy Duna-földváron hajlandó külön anyakönyvi helyettesi állást szervezni, de a tiszteletdíj összegét csak 500 frtban hajlandó megállapítani, figyelemmel arra is, hogy e mellett az anyakönyvvezetőnek 100 frt már engedélyezve van. A javaslatba hozott egyént ily feltétel mellett késznek nyitlakozott kinevezni, ellenkező esetben rendes pályázat lesz kiírandó. A Kisvejké, Závod és Lengyel községekből álló anyakönyvi kerület részére 400 frt segélyt engedélyez a jövő év január 1-től, a mennyiben akkorra a segédjegyző anyakönyvvezető helyettesi állás szervezve lesz.

— **(Baltázó szomszéd.)** Szücs József, dunaszekcsői lakos, véres boszut akart állni a szomszédján, Gombár Istvánnén. Mikor az asszony ura nem volt otthon, baltával fel-fegyverkezve rátámadt és össze akarta vagdálni. A megrémült asszony bezárta előtte a ház ajtaját, ő azonban be akarta azt törni és meg is teszi, ha az arrajáró Mikola Pál meg nem hallja az asszony segélykiáltásait és segítségére nem jön. Így azonban a véres boszuban meg lett akadályozva a baltázó szomszéd, kit most feljelentettek a bíróságnál.

— **(Meggyilkolt asszony.)** Báltaszéken vasárnap reggelre meggyilkolva találták meg Scharer Magdolna, báltaszéki lakosnőt. A meggyilkolt asszony saját lakásán, fejszecsapások által összevert fejjel, vértócsában feküdt, tehát a gyilkosságot éjjel követhették el. Hogy ki volt a gyilkos, még nem tudják. A nyomozás a legkiterjedtebb részletekben folyik.

— **(Talált érdemkereszt.)** Nagy József, Lauber Rezső háziszolgája, egy érdemkeresztet talált. A károsult átveheti az illetőtől az elveszett érdemkeresztet, ha érte küld.

— **(Csaló ügynök.)** Steiner Ármin, ki magát váci lábbeli gyárosnak adta ki, több helyen csalást követett el. Többek között megfordult Nagy-Doroghon is, Bakai Dezső, Steiner János, Szafenau Mátyás, Tamás János, Fränberg Károly és Dobrovics Kálmán gazdánál, a kik hosszú rábeszélésre nála csizmákat, cipőket és harisnyákat rendeltek. Csakhamar meg is érkezett a küldemény 71 frt 4 krajcár utánvétel mellett. De nagy volt az illetők meglepetése, midőn a csomagot felbontva, majdnem teljesen értéktelen rossz cipőket találtak. A küldemény különben nem is Vácra, hanem Pomázról Tóth Páltól érkezett, a ki elismerte, hogy ő küldötte Steiner Ármin ügynök megrendelésére a cipőket; de a pénz visszaadását megtagadta. Csalásért most ugy Steinert, mint Tóth Pált is beperelték.

— **(Bezárt kisdudóvoda.)** A vármegye alispánja a kanyaró járvány miatt elrendelte a mohácsi korsós-utcai kisdudóvodának ideiglenes bezárását.

— **(Nagy lopás.)** Belvárdon Péter János, ottani lakostól 200 forint készpénzt, Fábán Jánostól és Hammer Ferencről ruhámentőt loptak el. A lopás elkövetésével Gyurica József, ottani kocsi gyanúsítják, a ki megszökött. Most elrendelték a körözését s ha kézrekerül, majd a vizsgálat ki fogja deríteni, hogy mennyiben bűnös a nagy lopás elkövetésében.

— **(Fegyelmi vizsgálat egy községi bíró ellen.)** Szinkovich Károly mohácsi járási főszolgabíró kénytelen volt már egy ízben rendbírsággal büntetni Hoffmann János lancsuki községi bírót, mert ez elmulasztotta a szerb tövis irtása tárgyában kiadott főszolgabírói rendelet foganatosítását. Azóta már több hét mult el anélkül, hogy a nevezett bíró a szóban forgó rendeletet végrehajtotta volna. Ezért az ismételt köteleesség-

mulasztásért a főszolgabíró fegyelmi eljárást indított Lancsuk község bírája ellen s egyuttal fellüggesztette őt állásától.

— **(Baloset.)** Meiderik Henrik, 36 éves varsádi lakos, napszámos Sz.-Fehérvárott felült a vonatra, melyből Sár-Egres körül kiszállt s utját gyalog akarta folytatni. Nem vette észre azonban az utána robogó vonatot, mely Simontornya és Rétszilas közt a nyílt pályán elgázolta és mindkét lábát elvágta. A sebesült sebet saját nadrágjával bekötötte, hogy az elvérzést megakadályozza. A szerencsétlen embert csak másnap találták meg alétan a sinek mellett, a honnét beszállították a szegzárdi Ferenc-kórházba; életben maradásához alig van remény.

— **(Gyilkosság Kátolyban.)** A pécsváradai járás Kátoly községében vasárnap véres gyilkosság történt. Egy Blaskovits nevű kátolyi embert halálra vertek s hulláját vérelagya találták meg másnap reggel. A pécsi kir. ügyészségnél tegnap sürgönyileg jelentették az esetet s a meggyilkolt ember hulláját ma délelőtt boncolták fel. A vizsgálat folyik a gyilkosság ügyében.

— **(A pécsi korcsolya-egylet)** választmánya holnap (szerdán) délután 3 órakor a Nemzeti Kaszinó könyvtárszobájában választmányi ülést tart.

— **(Magyar cigányok Edinburgban.)** Barcza József, kaposvari cigányprimás jelenleg Edinburgban játszik zenekarával. Hogy mily tetszést arat Barcza a magyar dalokkal, arról csak annak lehet fogalma, aki hallja a nyugodt természetű skót nép tombolását, mikor elhangzik a »Repülj teckém« utolsó akkordja. Barcza Edinburgnak rendes vendége, minden évben megjelenik egyszer vagy kétszer és jövetelét a legelőkelőbb körök szívesen várják. Hogy mily fogadtatásban részesülnek, meglátszik onnét, hogy számukra oly terem-

még az árnyéka sem látszott a véteknek, a szemeiből pedig a lelki és testi tisztaság tükre ragyogott. Nem is sejtette, hogy a kis Madge már asszony.

— Mi lehet az oka, hogy az illető nem szerette — kérdezte a gyógyszerész még jobban elcsodálkozva — hiszen oly szép, oly fiatal. Eltaszította magától az a férfi, akinek fiatalságának szenvedélyes szerelmét ajándékozta?

— Ugy van. Tehát most beláthatja, hogy igaztalanságot követett el, mikor engem visszarántott a megsemmisülésből. Hogyan is tudnék én élni ezzel a tudattal a szívemben? Mihez kezdjek?

Olyan zavart tekintettel nézett rá, mint az olyan, aki eltévedt a rengetegben, s kivezető utra nem talál. Minden reménysége meghalt, s a mult nem nyújtott neki támaszt a jövőre.

— Akármilyen lett legyen is a multja kedves gyermekem, meg kell gondolnia, hogy előtte áll még a jövő! Viselje továbbra is az élet terhét és bátran szálljon szembe mindennel. Térjen vissza a hajlékába és kezdjen ott új életet.

— Nincs se hajlékom, se barátom — sóhajtotta reménytelenül. Egyedül állok a nagy világban.

— Szegény gyermek! — mondta a gyógyszerész részvételteljesen — csakugyan ilyen rossz helyzetben van?

Ekkor hirtelen js gondolat ötlött az eszébe.

— Magácska teljesen idegen előttem, de én becsületes leánynak tartom s éppen oly kedves előttem, mintha a nővérem volna. Társalkodónői állást szerzek önnek egy urnőnél, aki innen meglehetősen messzire lakik. Ott új életet kezdhethet. Megvárná-e akkor nyugodtan, míg az isten

ki a fogát. Ezt ajánlom legjobban — mondta a fejével bólintva. Természetesen mindenki azt teszi, amit akar és ha minden áron laudanumot akar ellene használni, úgy szolgálok is vele. De nagyon óvatosnak kell lennie, mert ez igen erős méreg. Ha tíz csöppet találna belőle bevenni, úgy könnyen az életébe kerülhetne.

— Hány csöppet? — kérdezte Madge hirtelen előre hajolva. Én-én óvatos szeretnék lenni a használatánál.

— Nem többet, mint három csöppet. Tehát jól vigyázzon miss. Én figyelmeztetem előre — mondta a gyógyszerész.

Erre átadta neki a kis üvegsét, amelyben sötét folyadék kotyogott. Kivülről e följegyzés volt olvasható: »Laudanum-méreg.«

Madge átnyújtott egy bankjegyet, amelyből a visszajáró összeget leszámolta a férfi. Tamolygó léptekkel távozott. A gyógyszerész komoly arccal tekintett utána.

Ezalatt Madge gyorsan sietett tova az utcán, a mérget tartalmazó üvegsét görcsösen a szívéhez szoritva. Emlékezett arra, hogy Eleanor az ablakból egy régi aknaszerű kőbányát mutatott neki, s megjegyezte, hogy azt már hosszú évek sora óta nem művelik.

— Ez a régi bánya legyen a sirom — mondta Madge kétségbeesetten. Senkinek sem jut majd eszébe, hogy engem ott keressen.

Senkisem róhatta volna föl bűnül a szegény kis Madgenak, hogy öngyilkos akart lenni, hiszen az élete már elveszítette előtte az érdekét.

— Anyám, anyám! — zokogta elfojtott, fuldokló hangon. Tovább már nem bírok élni. Nem veszem el

van átengedve, mely más időben istentiszteletre szolgál. Első napon játszották a magyar Himnuszt és a közönség felállva hallgatta végig, de hálából programmon kívül a zenekar eljátszotta a skót Himnuszt is. Hogy a magyar zene ily kedves Edinburgban, annak oka történelmi multunkkal áll kapcsolatban. Kosuth Lajossal — kinek nevét ott mindenki tisztelettel említi — számos menekült jött angol földre. A menekültek sok és hű történelmi munkában ismertették meg hazánk multját és nyerték meg a közönség szeretetét. Ugyanekkor jött ki Lichtenstein Edinburgba és lett itt zenetanár. Kitűnő tehetsége és sorsa megnyerte az edinburgi közönséget és ő működésével beleoltotta a közönségbe a magyar zene szeretetét, úgy hogy nemcsak a zenekarokat látják itt szívesen, de számos család körében megmaradt emlékül egy-egy szomorú magyar darab az öreg Lichtenstein-től. Most pedig a kaposvári cigányok fűzik a magyar dal és az edinburgiak közti jó viszony kapcsát szorosabbra.

— **(A cifra szűr története.)** Szentgyörgyi Márton, regölyi lakos, Regölyből Tamásira kocsziván, kocsijáról elvesztette a cifra szűrét. Mikor kárát észrevette, hiába ment az elveszett szűr keresésére: nem találta azt sehol. Nem ám, mert előbb megtalálta Szakál Pál, tamási-szőlőhegyi lakos, a ki mit sem szólván senkinek a leletről, eladta a cifra szűrét Latányi János, fehérmegyei dádpusztai lakosnak. Hanem hát a káros feljelentésére megindított vizsgálat kipuhította a szűr holléteit és így kitudódván Szakál uram turpissága, megindították ellene a büntető eljárást talált dolog jogtalan elsajátítása miatt.

— **(Sikasztó hajcsár.)** Horváth Mihály, szabolcsi és Petrovics Ferenc, abaligeti lakosok, a pozsegi országos vásáron egy-egy tehenet vásároltak maguknak. Mindegyik 40 fo-

rintért vette az új ingóságot és közösen megbízták Bozsánovics Imre, szökédi hajcsárt, hogy a teheneket hajtsa haza; az egyiket Szabolcsra Horváth uram udvarába, a másikat Abaligetre Petrovics portája elé. A hajcsár el is fogadta a megbízást, de Szalántán gondolt egyet és mindkét tehenet eladta Petrovics Jánosnak 60 forintért. Természetesen, akkor aztán azon volt, hogy minél jobban nyoma vesszen és ez sikerült is neki. Mikor a károsok hiába várták tehenüket, feljelentették az esetet s a nyomozás során a két tehenet Petrovics Jánosnál meg is találták, a ki persze nem tudta, hogy azok nem Bozsánovicsé. A sikkasztó hajcsár azonban még eddig nincs meg. Most körözik.

— **(Hogy lehetne a szegényházat felvirágoztatni.)** Lapunk egy barátja e kérdést teszi fel s nyomban megadja a választ a következő hírrel: Borhamisítási ügyben hozott a napokban másodfokú ítélet Sopron sz. kir. város tanácsa. A borhamisító cég Lipschitz és társa soproni borkereskedők, kik mesterséges borokat hoztak forgalomba és ezért őket a rendőrfőkapitány elsőfokulag egyenként 150 frt s mert törkölybort nem ezen elnevezés alatt tartottak raktáron, további 150—150 frt pénzbüntetésre ítélte, elmarasztalván őket még 97 frt 38 kr eddigi s az ezután fölmerülő költségek viselésében, nemkülönben a kifogásolt, de már eladott borok 3938 frt 85 kr értékében. A cég felebezett ezen ítélet ellen s így került az ügy a tanács elé, mely az elsőfokú ítéleten némileg módosítva a következőképp határozott: Lipschitz Náthán és neje Antonia, mint a Lipschitz és társa soproni borkereskedő cég tagjai, mert 82 hl. és 59 liter mesterséges bort tisztaléki, homokvidéki bor név alatt és 150 hl. apuliai bort törkölyborral keverve hoztak forgalomba, az 1893. évi XXIII. t.-c. értelmében

Lipschitz Náthán, mint elsőrendű vádlott 150 frt pénzbüntetésre, esetleg 15 napi elzárásra Lipschitz Antonia pedig 100 frt pénzbüntetésre, esetleg 10 napi elzárásra ítélték. Tartoznak ezenkívül az eljárás költségeit viselni, a kifogásolt borok értéke fejében pedig 3938 frt 85 krt és ennek 5%-os kamatait a *soproni szegényalap javára* letétbe helyezni. Ezenfelül Lipschitz Náthán mesterséges borok készítéseért külön 150 frt pénzbüntetéssel és még 15 napi elzárással sújtatik.

— **(Zsebmetsző házaspár.)** Pesti Györgyné, zombai lakosnőhöz, a napokban beállított egy férfi és egy nő és alamizsnát kért. A jószívű asszony adott is nekik, sőt ki is kérdezte őket töviről-hegyire, hogy miért vannak olyan rossz sorsban. A házaspár, mert az volt, egész rémmesét talált fel a jószívű asszony előtt s mikor elmentek tőle, összecsókolták a kezét és megölelték, nagy hálálkodva. A jószívű asszony csak később vette észre, hogy a ruhája zsebéből hiányzik 8 frt 13 krajcárja, melyet bizonyára az a férfi vagy asszony lopott ki. Hamar jelentette az esetet a csendőrségnek s még nyakon is csiphették a kéregető férfit és asszonyt, a kiknél az ellopott pénzt meg is találták. A zsebmetsző házaspár Rozenfeld Károly és a felesége, kik szentgotthárdi illetőségűek és csavarogva jártak faluról falura. Most a bíróság vette őket pártfogása alá.

— **(Az új lázitalnak.)** mely dr. Prager elberfeldi orvos szerint láz ellen kitűnő hatása, Kathreiner-féle maláta kávé, a nép között egyszerűen Kneipp-kávé a neve. Lázas betegeknek, és pedig úgy gyermekeknek, mint felnőtteknek gyakran tapasztalhatták, hogy tartósabb láz esetében a víz nem tesz jó szolgálatot, akár tisztán, akár málna- vagy citromszörppel vegyítve veszi a beteg magához. Sok beteg vágyakozik egy korty-kávé után, melynek a forró vérmérsékletnél szintén csak káros

magamtól az életem, amit az isten adott, hanem csak visszaadom neki. Ez az egyetlen igaztalan dolog, amit véghez vittem. Az emberek majd elfelejtik ezt, sőt még az isten is megbocsájtja. Könyörögj értem boldogult édes anyám. Ég veled jó Georg bácsi, a te szereteted sohasem hiányzott nekem és te drága, egyetlen Duncanom, akit mindenképp fölött szeretek, sohasem fogod megtudni, hogy az én szívemnek minden dobbanása a tied volt. Veled leszek álmaidban én szerelmesem, örködni fogok felettéd. Isten veled hát Duncan, kedvesem, férjem!

Halkan felzokogott és az üvegcsét gyors mozdulattal emelte száraz ajkához. A tátongó, mély nyílás a lábai előtt ásitott reá. Hamar kiürítette az üvegcsé tartalmát. Ekkor aztán lezárta szemeit és még egy imádságot mondott el, hogy az isten bocsásson meg neki, s erre le akart ugrani a tárnába.

Erős kéz rántotta vissza Madget.

— Balga gyermek! mit akar ön tenni? — kiáltott erős hangon feléje.

Madge az ijedségtől elnémulva tekintett hátra, s megpillantotta az öreg gyógyszerészt, aki lehajolt föléje és szigorúan fürkésző tekintettel mérte végig.

— El akarom venni az életem, amelyet meggyűlölttem — felelte kétségbeesetten. Az én életem ugyanis mindig csak szomorúsággal volt megtelve, s bizony nem esik nehezemre, hogy megváljak tőle. Itt lenn akartam keresni a siromat, de ön meg akar menteni. Most ugyanis hiába, nem tarthat vissza. A halál nemsokára itt lesz, hogy megszabadítson engem. Jobb lett volna, ha halni engedne ott lenn, ahol többé senki sem keresne.

— Egyáltalán véve nem volt szándékomban, hogy

oly könnyen halni engedjem — mondta a gyógyszerész gyöngéden. Nagyon hamar a lelkébe láttam. Nem adtam mérget önnek, hanem egészen ártatlan keveréket, amelynek semmi hatása sincsen. Azután követtem, hogy jól tettem-e, hogy mérget nem adtam. Fialat és szép s lehetetlen, hogy az élet minden reményét és érdekességét elvette volna.

— Bizonyára nem tudja ön azt, különben nem tart vissza — mondta Madge fáradt hangon. Valóban nem tudom, hogy van-e a világon még egy ilyen reménytelen élet, mint az enyém . . .

Az öreg, jó ember zavarodottan és gondolkozva nézett a bájos, ártatlan arcra.

— Igazán szeretném tudni, hogy mi a baja? — kérdezte gyöngéden.

— Csak a felét közölhetem önnek — felelte Madge szomorúan. Irtózatosan szenvedtem ártatlanul. Eltasztottak, elhagytak, s szeretet nélküli magányos életre kárhoztattak. Megtört a szívem is. Nem maradt más hátra, mint a halál. Ismétlem önnek, nagyon szomorú az én sorsom.

— Valóban igaz, — hagyta helyben a gyógyszerész komolyan. Mégis nincs semmi lehetetlenség. Meg van győződve teljesen, hogy sorsa nem fordulhat jobbra?

— Igen. Az én sorsom eldöntötték. Akármédig éljek is, azon már nem változtathatok.

A gyógyszerész lelkében szomorú gondolat érlelődött meg, amelyet Madge szavai megerősítettek. Ennek dacára alig tudta elhinni, hogy ez az ártatlan teremtes bűnös lehetne.

Szomorúan nézett a kedves arcra. Tiszta homlokán

hatása van, miután a babkávét tudvalevőleg izgató ital és élvezeti cikk. Dr. Prager ez okból egy a babkávéhoz hasonló izű, ártalmatlan italhoz, a Kathreiner-kávéhoz fordult, s most ezt rendeli betegeinek, még pedig hideg állapotban. Ennek élvezete által a betegnek nemcsak szomjusága csillapodik, de egyébként is jó hatással van rá, mert nem kell az annyira kívánt kávét nélkülöznie. És az által, hogy vágya kielégítést nyert, kedélyhangulata is felvidul s így a maláta-kávét fontos tényező a betegségben, amit a gyors felgyógyulás szempontjából figyelmen kívül hagyni nem szabad. Oly betegeknek, a kiknek nagyobb a láza, a hideg, illetőleg langyos maláta-kávét egy vagy több theáskanányi citromszörppel kell vegyíteni. De ezen itálnak bélgyulladásnál, influenza, dyphtheritis, mandulagyulladás, iz és izomrheuma, sebláz és gyomorfejkélynél is kitűnő hatása van. A Kathreiner-kávét olcsóságánál fogva a legszegényebnek is alkalom kínálkozik ezen lázital elkészítésére, a jobb módúaknak pedig meg van adva a lehetőség, hogy az egészségre ártalmas babkávét mellőzzék s helyt adjanak a Kathreiner-féle maláta-kávénak, mely akár tisztán, akár babkávével keverve, az egészséges embernek is jó szolgálatot tesz.

Ezüst és chinaezüst étszerek, gyűrűk, órák, monogramok megvését, mindennemű vésnői munkát, bélyegzők, pecsétnyomók és kautsuk-bélyegzők kiállítását meglepő szépen és jutányosan megszámítva végzi Schönwald Imre vésnök és ékszerész Pécsen, Király-utca Hattyu-épület.

Művészet, irodalom.

○ **Tiszt urak a zárdában.** Szombaton ugy a közönségnek, mint Somogyinak jó napja volt. A közönségnek, mert jó előadást látott; Somogyinak, mert tele háza volt. Az összevágó előadásban főérdeme volt a két muskétás kapitány szerepében *Perényi* és *Hunyadinak*, valamint *Leopold* Franciska és *Réthy* Linának (a kormányzó unoka-hugai). Igen jól játszottak még *Benkő* Jolán (fejedelemnő), *Bodroghiné* (Opportuna nővér), *Ligeti* Mari, *Andorfy* (Briden abbé), *Bognár* (kormányzó). Vasárnap két előadás volt.

Délután 3 órakor (és nem 7 órakor, mint a szinlap jelezte) a „*Molnár és gyermeke*” című szentimentális régi alkalmi szinmű hozta könnyezésbe a nagyszámu közönséget. Este a „*Trilby*” ment félig telt ház előtt. *Csiky* remekül játszott s felvonások végén többszörösen a lámpák elé hívta a közönséget. Jó partnere volt *Angyal* Ilka, kinek szintén bőven kijutott a tapsból.

Hanem a három angol lordot személyesítő urak nagyon vasárnapias hangulatban voltak, ami éppen nem volt helyén az ilyen darabnál, mint a *Trilby*. A közönség tán elnézi a „*Goldstein Számi*” féle daraboknál az ilyen heccelődést, de itt nagyon zavarták a hatást.

Egyáltalán kezd megint a tavalyi állapot lábra kapni, midőn az egyes szereplők egymást mulattatták s nem igen törődtek a darabbal és a közönséggel. Jó lesz az ilyen idejekorán csirájában elfojtani, mert nem jó vége lehet.

○ **Felhő Klári.** Halottak estéli hangulat volt tegnap este — no, nem a nézőtérén, hanem — a szinpadon s ez okozta aztán, hogy bizony döcögős előadásban került színre a régi jó Felhő Klári. Hogy általánosságban szóljunk: először sok szereplő nem volt tisztában a mondani valójával s ez még *Csiky*n is észrevehető volt, a ki Aba Andrást játszotta, máskülönbén igen jól. Azután meg: ha a mi népünk folytonosan ugy kiabálna, a milyen rikoltozó lármát, majd jajgató siralmat csaptak a darabban, bizony nem lenne jó sorsa a torkának. Node tudjuk ezt be a buzgó jóakarataknak, a mely néha tulásba visz; hiszen

még a pompás, könyezésig kacagató *Andorfy* is tulzott Csik Istókban, legfőképp akkor, midőn nótáit megújrazták s azt a meggyőződést keltette bennünk, hogy nem volt a rögtönzés elemében s ezért megbocsájtható, ha a többszöri ujrázásnál már kifogyott a diszkrét nótából. És végül sok helyen hamis páthoszt vettünk észre s ha keresünk valakit, a kit mindeme kifogások nem érintenek, az egyedül *Angyal* Ilka lehet, a kinek *Viola* Éváját, mely a művészet erejétől és az átérés biztonságától szinte duzzadt, nyílt színen is megtapsolta a közönség. Mely különben igen jó hangulatban volt. *Ligeti* Mari és *Hunyady* dalait tapsokkal kísérte; sokat nevetett *Borbélynak* és *Bodroghynének* s mint ünnepnap közönség, csak élvezett és nem kritizált. (→)

Törvénytörések.

§ **Pulszky Károly vád alatt.** *Pulszky* Károlyt, az országos képtár volt igazgatóját, a budapesti törvénytörések hivatali sikkasztás büntette miatt vád alá helyezte. Pulszky tudvalevőleg a képvásárlás céljaira reá bizott nagy összegeket elsikkasztotta s ezt a vádhatározat beigazolta is vette, a vizsgálat során felderített nyomós bizonyítékok és Pulszkyknak a vizsgálóbíró előtt tett saját beismerése alapján is. A mi Pulszky tettének beszámíthatóságát illeti, annak eldöntését a vádhatározat a végtárgyaláson az ítélő bíróság feladatának jelzi. A tárgyi tényállás feltétlenül meg lévén állapítva, a vád alá helyezést ez alapon el kellett rendelnie a tanácsnak. Pulszkyt *Nagy* Dezső dr., budapesti ügyvéd, a budapesti ügyvédi kamara titkára fogja védelmezni a végtárgyaláson, melyet — ha a vádhatározatot a védő nem felebbezi meg — legközelebb ki fognak tűzni.

TÁVIRATOK.

— **A helyzet.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ő felsége feltétlenül kívánja Badeni megmaradását. A provizoriumot az osztrák képviselőház csütörtökön újra tárgyalja s remélik, hogy sikerülni fog elfogadását biztosítani. A delegációk — hir szerint — f. hó 16-ára fognak összehívani.

— **Öngyilkos patikus.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bartha

József, egyik nagykoruti gyógyszerész laboránsa egész éjjeli dorbézolás után morfiomot vett be s reggelre meghalt.

— **Politikai párosviaskodás.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Sima Ferenc szegvári Kossuthpárti színezetű szereplése következtében az Ugron-párti „Népszövetség”-ben ellene intézett támadásért kilépett az Ugron-pártból és kihivatta a „Népszövetség” szerkesztőjét, az öreg Szederkényi Nándort.

— **Goluchovszky utazása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Goluchovszky külügyminiszter Bécsből galíciai birtokaira utazott, ahonnét Umberto olasz király látogatására Monzába utazik.

— **A királyi pár a családi sirboltban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A király és királyné ma reggel Bécsben meglátogatták a kapucinusok temploma alatti családi sirboltot, ahol koszorukat helyeztek el néhai Rudolf trónörökös, Miksa császár és több családtag sirjára.

— **Egyetemi ifjak kegyelele.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Eresiben ma délelőtt 11 órakor Szöllőssy Ferenc vezetése alatt egy küldöttség koszorút helyezett el az egyetemi ifjuság nevében Eötvös József b. sirjára.

— **Vonat-összeütközés.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A budapesti keleti pályaudvaron ma reggel hire kelt, hogy a belgrádi 907. sz. vegyesvonatot nagy szerencsétlenség érte. Nagy késéssel végre beérkezett a vonat, amidőn kitűnt, hogy Szabadszállásnál két tehervonat összeütközött s azért késett a belgrádi vonat.

— **André után.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Soezenkraemer, világhírű sarkutazó, elindult André fölkeresésére.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SHAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

MÉSZÁROS MIKLÓS

BUDAPEST, V., Nádor-utca 5.

Postafiókaszám 237.

A magyar királyi osztályosorsjáték igazgatósága által kinevezett főelárusítójánál kaphatók a

M. K. OSZTÁLYSORSJÁTÉK

eredeti sorsjegyei.

Meghatározott csekély betét!

Legmagasabb nyeremény-esély!

Legnagyobb nyeremény esetleg 1 millió korona.

Legközelebbi huzás: 1897. évi november hó 11-én.

Megrendeléseknél postautalvánnyal beküldendő:

1 egész	1 fél	1 negyed	1 nyolczad	sorsjegyért.
6 forint	3 forint	1 frt 50 kr.	—75 kr.	

A nyeremények jegyzéke megjelenik minden lapban. — A hivatalos nyereményjegyzéket minden sorjegyvásárlónak 8 nappal a huzás után megküldöm. — Hivatalos játéktervezetet kívánatra ingyen és bérmentve küldök szét.

15638. sz.
tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. trvszék, mint tlkvi hatóság közhirre teszi, hogy Dr. Sey Ernő ügyvéd által képviselt Szilák Rozália férj. Vitkovics Jánosné pécsi lakos önkéntes árverési kérelme folytán a pécsi kir. járásbíró területén levő Pécs sz. k. város határaitban fekvő: a pécsi 228. sz. betétben felvett 2707/1. hrsz. kertre 47 frt, 2702/2. hrsz. emeletes és földszintes lakóházra (Batthany-utca) 15.000 frt, 2713/1. hrsz. kertre 19 frt és 2712. hrsz. lakóházra (Árpád-utca 17. sz.) 2850 frt becsárban mint kikiáltási árban a végrehajtási árverés joghatályával bíró árverést elrendelte s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi december hó 31. napján d. e. 10 órákor a kir. törvényszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 4 frt 90 kr., 1500 frt, 1 frt 90 kr., 285 frt készpénzben, vagy az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett 1897. évi szeptember hó 12. napján. A kir. trvszék tlkvi hatósága.

Bogyay Pongrácz
kir. táblai bíró.

A fent közölt hivatalos árverési hirdetmény szerint bírói önkéntes árverésen eladja Szilák Rozália férj. Vitkovics Jánosné Pécssett a Báthory- és Árpád-utczákban fekvő házait.

Házat venni szándékozókra nézve különös figyelmet érdemel a

Báthory-utca 4. sz. a. ház, mely áll egy utcai emeletes és külön egy udvari földszintes lakóház, tágas udvar és kertből, összesen van benne 12 lakás, melyek tényleg évi 1340 frt bért jövedelmeznek. s ezeken kívül van még istálló és kerti ház.

Évi állami házbér adója 150 frt.

Tekintve azon körülményt, hogy ezen házon a kőszegi takarékpénztárnak 40 félév alatt törlesztendő 10.000 frt kölcsönkövetelése van zálogjogilag bekebelezve, a vétel feltételeinek a legkedvezőbb tért engedi, a mennyiben vevőnek a vételárból ezen tekintélyes összegre nézve minden előleges és rendesen költséges kölcsönművelet keresztülvitele nélkül 40 félévi törlesztési mód áll rendelkezésére, amely évi törlesztési összeg a ház félévi bérjövödelméből bőven kikerül.

E ház az árverési határidő előtt is hasonló, esetleg kedvezőbb feltételek mellett kéz alatt megvehető a tulajdonos megbízottjánál

Dr. Sey Ernő

ügyvédné!
Széchenyi-tér 2. sz. a.

6378. szám.
tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság közhirre teszi, hogy Burján János vörösmarti lakos végrehajthatónak, Repity József és neje Dudás Anna vörösmarti lakosok végrehajtást szenvedettek ellen 50 frt tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. jbiróság területén levő, a vörösmarti községben az 1863 sz. tjkvben felvett 438 a hrsz. 529 sorsz. házra és belsőrege 160 frt, a vörösmarti 723 sz. tjkvben felvett 2375/49 hrsz. ingatlanra 30 frt és a vörösmarti 1946. tjkvben felvett 933 hrsz. ingatlanra 224 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi november hó 16. napján d. e. 10 órákor Vörösmart községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 16 frt, 3 frt, 22 frt 40 krt készpénzben, vagy az 1881: 60. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1. 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság mint tlkvi hatóságánál 1897. évi július hó 16. napján.

Maurer Frigyes
kir. aljbiró.

5157. szám.
1897. tlkv.

HIRDETMÉNY.

A pécsvárad kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság 1897. évi október hó 27-én 5157. sz. a. kelt végzésével kiküldött bizottság ezennel közhirre teszi, hogy **Varasd és Pusztafalu** községekre vonatkozólag az 1886: XXIX., 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. t. cikkek értelmében szerkesztendő telekkönyvi betétek készítésének munkálata folyamatba tetetvén, a helyszini eljárás a nevezett községekben 1897. évi november hó 18-án fog kezdődni,

Ennélfogva felszólítanak:

1. mindazok, a kik a telekjegyzőkönyvben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a bizottság előtt kitűzött határnapon megkezdendő eljárás alatt jelenjenek meg és előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel;

2. mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, hogy a tulajdonjog telekkönyvi bekebelezését a kitűzött határidőig a telekkönyvi hatósághoz intézett szabályszerű beadvány útján kieszközöljék, vagy a telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiratok alapján a telekkönyvi bejegyzés iránti kérelmeik előterjesztése végett a bizottság előtt jelenjenek meg, ha pedig telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, az átírásra az 1886: XXIX. t.-cz. 15-18. §-ai és az 1889: XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 7. és 9. § ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogaikat ez uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték-elengedési kedvezménytől is elesnek; és

3. azok, a kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve, hogy törlési engedély nyilvánítása végett a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Pécsvárad, 1897. október 27-én

Donánszky Gyula
betétszerkesztő.

Luchkovicz Gábor
kir. albiró

Szomorú — de igaz,

hogy öltözékeinkre nagyobb gondot fordítunk, mint egészségünkre. Ha ruháinkon a legparányibb szakadékot észlelünk, sietünk azt legott eltüntetni, nehogy nagyobbodjék, de ha ez testi egészségünknek az eset, számba se vesszük. Egy kis köhögés, főfájás, emésztési zavarok stb mit tesz az? Ügyet se vetünk rá. Hát ez **vétkes könnyelműség**, mely később keservesen megboszulja magát rajlunk, mert valamint a kis szakadékból nagy lesz, épp úgy a kis bajból nagy baj keletkezik, ha kellő intézkedés nincsen kéznél. **A legtöbb betegség kuforrása a gyomor rendetlen működése**, a mit — idejekorán használva — Egger kellemes ízű **Sódapasztillája** csakhamar beszüntet. (1 doboz ára 30 kr.) **A tüdő, torok és mellbajok köhögéssel, rekedtséggel s elnyálkásodással kezdődnek.** Egger kitűnő ízű **Mellpasztillája** megóv bennünket a bajtól teljes biztossággal. (1 doboz 50 kr. és 1 frt. Próbadohoz 25 kr.) Minden gyógyszerárban kaphatók. Főraktár **Nádorgyógyszertár**

(**Dr. Egger Leó és Egger J.**)
Budapest, Váci-körút 21.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

